

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lavden. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ut decebat, factum ipsum fraternitati tuæ de fratrum nostrorum consilio diximus committendum, per apostolica tibi scripta mandantes, quatenus partibus ad tuam præsentiam convocatis, nisi infra duos menses legitimè tibi constiterit prædictos sacerdotem & alium qui proximò debebat in Presbyterum ordinari, ante ordinationem illam generalem de sedis apostolicæ auctoritate cassatam, ad illas duas præbendas electos canonicè & admissos, auctoritate nostra, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, ceteris exceptionibus non obstantibus, ipsum Iac. faciatis præbendæ illius, de qua per præfatum prædecessorem nostrum noscitur investitus, pacifica possessione gaudere, præsertim cum exceptionem illam, quòd præfatus Iac. in alia Ecclesia beneficium possideret, ei non possent opponere, qui varia beneficia in diversis Ecclesiis obtinebat. Illos autem censura ecclesiastica appellatione postposita compefcatis qui mandatis nostris in hac parte se duxerint temeritate qualibet opponendos. Quòd si legitimè vobis constiterit præbendam illam, de qua proponitur investitus, alij priùs, sicut dictum est, canonicè collatam fuisse, vos ei super eadem præbenda omni contradictione & appellatione cessante perpetuum silentium imponatis, attentius provisiuri quòd taliter hac vice mandatum apostolicum exequamini, quòd ad nos ulterius querela eadem non feratur. Testes autem qui nominati fuerint, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, quò minus testimonium perhibeant veritati, tum ad id per censuram ecclesiasticam appellatione remora compellas. Nullis literis obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Datum Laterani V. Non. Martij.

LAVDEN. EPISCOPO.

Epist. 40.
De questione
cujusdam præ-
bendæ quæ in-
ter Novariensè
Capitulum &
Albertum Sic-
cum vertitur.

Cum illius vicem, licet non suffragantibus meritis, geramus in tertis de cuius vultu prodit iudicium, & vident oculi æquitatem, si delatas ad nos controversias iudicio justo dirimimus, vel mediante concordia terminamus, officij nostri debitam prosequimur actionem, & gratum Deo exhibere dignoscimur famularum. In præsentia siquidem nostra tam dilecti filij nunciij Novarien. Capituli, quam Iacobus Siccus pro fratre suo Al-

berto Sicco, super controversia quæ inter ipsos vertebatur de præbenda Novariensis Ecclesiæ, constituti, suas in nostro & fratrum nostrorum proposuerunt auditorio quæstiones. Et primò fuit pro ipso Alberto Sicco taliter allegatum, quòd cum olim præfatus Iacobus pro fratre suo ad Romanam Ecclesiam accessisset, felicitis recordationis Celestino Papæ prædecessori nostro humiliter supplicavit ut bonæ memoriæ tunc Novarien. Episcopo daret suis literis in mandatis, ut si majorem partem Canonorum in Albertum fratrem suum cognosceret consentire, ipsum in fratrem & Canonicum ab eis omni contradictione vel appellatione postposita recipi faceret & haberi, & præbendam ei, cum se offerret opportunitas, assignaret. Cujus petitioni præfatus prædecessor noster annuit, & Episcopo, juxta quòd postulaverat, suas literas destinavit: qui visis literis, & convocato Capitulo, cognoscens majorem partem Canonorum in prænominatam Albertum unanimiter consentire, eidem Alb. stallum in choro & locum in Capitulo assignavit: qui Alb. in eadem Ecclesia stetit, cantavit, & legit, & cum aliis divina officia celebravit. Super electione & institutione cuius taliter facta dilectus filius Obizo de Castello subdiaconus noster Novarien. Canonicus ad curiam Romanam accedens, ab eodem prædecessore nostro confirmationem obtinuit, sicut in literis ejus manifestè perspeximus contineri. Cumque magister Hugo de Racaneto ejusdem Ecclesiæ tunc Canonicus, in Calabria factus fuisset Episcopus tempore procedenti, ipso Iac. & fratre suo promotionem suam penitus ignorantibus, dilectus filius Io. Toriellus subdiaconus noster fuit de præbenda præfati Hugonis per prædictum prædecessorem nostrum ad preces imperiales & quorundam Cardinalium investitus. Postmodum verò Novariensi Episcopo viam universæ carnis ingresso, cum venerabilis frater noster P. Novariensis Episcopus, tunc Canonicus, in eiusdem Ecclesiæ Pontificem fuisset assumptus, possessionem præbendæ ipsius præfatus Iacobus credens fratri suo de jure competere, de voluntate & assensu ipsius Episcopi & quorundam Canonorum cum quibusdam aliis introivit, & anseres & pullos de proventibus ipsius præbendæ

acceptos deportavit ad propria, & cum amicis suis sine cuiuslibet contradictione comedit. Cùm autem prefatus Iohannes Torniellus reversus ad propria, super investitura sibi facta præbendæ jam dictæ à sede apostolica literas reportasset, idem Iacobus pro fratre suo, quia præbenda ipsa primò vacaverat, cum ipso Iohanne litigare incepit, & sic ambo pro facto ipso ad sedem apostolicam accesserunt. Cùmque postmodum hæc omnia prefato prædecessori nostro per quosdam Cardinales intimata fuissent, ipse deliberato consilio ipsum Iacobum nomine fratris sui de præbenda, quæ fuerat magistri P. nunc Novarien. Episcopi, tunc Canonici, ad maiorem ejus quod factum fuerat firmitatem per anulum investivit, & literas super hoc concessit eidem, presentibus quibusdam Novarien. qui factum ejus conabantur omnimodis impedire, Novariensi Capitulo districtè præcipiens, ut quod ipse fecerat non præsumerent ratione qualibet immutare. Præterea dilectis filiis Ricardo Hyporien. & magistro Marecotto canonice Gualteri præpositis Romanæ Ecclesiæ subdiacon. dedit ipse prædecessor noster firmiter in mandatis, ut Novarien. Canonicos ad executionem mandati nostri per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellerent. Qui partibus convocatis, & rationibus hinc inde auditis, ut investitura ejusdem prædecessoris nostri rata haberetur & firma, & inviolabiliter servaretur, sententialiter præceperunt, licet prefati Canonici illi sententiæ obedire noluerint, & parere. E contra verò nuncij Novarien. Ecclesiæ allegationes prædictas suis allegationibus modis quibus poterant repellabant, dicentes ipsum Alb. post appellationem interpositam ab ipso Episcopo institutum, & literas apostolicas veritate tacita impetratas, & quòd ad suggestionem falsi investituram & executionem ab ipso prædecessore nostro præbendæ obtinuerat memoratæ: quia se habere aliud beneficium in honorabili Ecclesia non exposuit, nec quòd esset alius ad eandem præbendam admissus canonicè, intimavit. Dicebant enim ipsi nuncij, quòd cùm in Novarien. Ecclesia duo tantùm essent Presbyteri, & duæ tantùm præbendæ vacarent, quarum una fuerat magistri B. de Suno, & altera magistri P. nunc Novarien. Epif-

copi, tunc Canonici, unus sacerdos, & alius qui proximò deberet in Presbyterum ordinari, concessò duobus arbitrio in Novarien. Canonicos electi sunt ad illas duas præbendas concorditer & admissi. Allegationes etiam aliæ fuerunt ab utraque partium recitatæ, quas literis presentibus non duximus inferendas. Volentes igitur, prout tenemur, cuique suam justitiam conservare, discretionis tuæ de fratrum nostrorum consilio factum ipsum duximus committendum, per apostolica tibi scripta mandantes, quatenus convocatis ad præsentiam tuam partibus, si infra duos menses legitime prefatus Alb. in vestra poterit præsentia comprobare se possessionem nominatæ præbendæ, de qua fratrem suum Iac. nomine suo prædecessor noster per anulum postmodum investivit, de assensu prædicti Episcopi & quorundam Canonorum ante institutionem prefatorum Presbyteri & alterius qui proximò debebat in Presbyterum ordinari accepisse, vel hoc etiam non probato nisi prælibati Canonici legitime demonstraverint institutionem duorum illorum, sacerdotis videlicet, & alterius, in præfatis præbendis canonicè factam ante generalem illam ordinationem, quam prædictus prædecessor irritam censuit & inanem, tu ipsum Alb. aliis exceptionibus non obstantibus facias præbendam eandem sublato contradictionis & appellationis obstaculo pacificè possidere, præsertim cùm exceptionem illam, quòd dictus Alb. beneficium in alia honorabili Ecclesia possideret, ei non possent opponere qui varia beneficia in diversis Ecclesiis obtinebant. Illos autem censura ecclesiastica sublato appellationis impedimento compescas qui se mandato nostro in hac parte duxerint temeritate qualibet opponendos. Si verò prefatus Alb. legitime non probaverit se possessionem illius præbendæ, qualem præscripsimus, accepisse, & memorati Canonici electionem sacerdotis & alterius ad illas præbendas generalem ordinationem canonicè probaverint præcessisse, tu ei super eadem præbenda perpetuum silentium contradictione & appellatione cessante imponas, attentius provisurus quòd taliter hac vice mandatum apostolicum exequaris, quòd ulterius ad nos querela eadem non feratur. Testes autem qui nominati fuerint, si se

gratia, odio, vel timore subtraxerint, quò minus testimonium perhibeant veritati, ad id per distractionem ecclesiasticam appellatione remota compellas. Datum Laterani III. Nonas Martij.

G. LVNEN. EPISCOPO
ejusque successoribus canonicè substituendis
in perpetuum.

Epist. 41.
Super concessione & confirmatione Abolens monasterij, ad Romanam Ecclesiam pertinentis.

AMpla divino munere manus apostolicæ sedis hos humiliat, hos exaltat; his superflua subtrahit, aliis necessaria subministrat. Ipsa etenim, tanquam mater omnium generalis, cum personarum merita, & temporis & loci qualitatem attendat, hos onerat, hos honorat; immo sæpius honorem oneribus & onus honore compensans, & onerat honoratos, & oneratos honorat. Hac siquidem ratione inducti, specialem gratiam, quam ad personam tuam tuis exigentibus meritis & Lunen. Ecclesiam propter te gerimus, attendentes, ac volentes ipsius Ecclesiæ utilitati consulere, de communi fratrum nostrorum consilio monasterium Abolense, quod ad jurisdictionem sedis apostolicæ pertinebat, cum pertinentiis suis tibi & per te ipsi Ecclesiæ concedimus, confirmamus, & præsentis scripti privilegio communimus, tam te ipsi prodesse quam præesse volentes, ut honorem quem super hoc tibi exhibemus attendens, onus & provisionem ipsius monasterij taliter exequaris, quòd in temporalibus & spiritualibus per tuum studium, auctore Domino, reformetur; nec tu aut successores tui privilegium amittere debeatis, si concessa vobis abusi fueritis potestate. Decernimus ergo &c. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum &c. Datum per manum Rainaldi Domini PP. Notarij, Cancellarij vicem agentis, XVII. Kalend. Aprilis, Indiæ. prima, incarnationis Dominicæ anno M. C. XCVIII. pont. verò Domini Innocentij PP. iij. anno I.

ABBATI ET CONVENTUI
Monasterij Abolen.

Epist. 42.
Vt Episcopo Lunen. debeant obedientiam & reverentiam exhibere.

AMpla divino munere manus &c. ut supra ferè in eundem modum usque ad verbum reformetur. Quocirca universitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus, quatenus ipsi tanquam Episcopo vestro reverentiam & obedientiam de cetero exhibentes,

salubria monita & præcepta ipsius irrefragabiliter ac sine qualibet contradictione servetis. Datum Laterani.

KNESNEN. ARCHIEPISCOPO
& suffraganeis ejus.

Apostolicæ sedis benignitas, sicut ex debito pastoralis officij ad omnes fideles generaliter affectum caritatis extendit, sic eos, quos circa servitium suum & Christianitatis honorem devotiores invenerit, speciali tenetur patrocinio confovere. Vnde fidem & devotionem dilecti filij nobilis viri Boleslai Ducis Poloniæ sancta Romana Ecclesia, cujus sumus regimini, sicut Domino placuit, deputati, manifestis jamdudum experta iudiciis, meritò ipsum brachiis specialis dilectionis amplectitur, & in justis petitionibus ejus inveniri gaudet facilis & benigna. Sanè cum pluries, sicut accepimus, apostolicum receperit fraternitas vestra mandatum, ut memoratum Ducem, quem sicut catholicum Principem & Ecclesiæ Romanæ filium specialem quadam dilectionis prærogativa complectimur, ab impugnatoribus suis auctoritate curaretis apostolica defendere, sibi que contra hostium suorum violentos insultus ecclesiasticæ defensionis clypeum indulgere, nondum tamen, sicut nobis intimatum est, commodum aliquod de literis apostolicis reportavit, nec prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum iussiones, quæ super hoc sæpius emanasse noscuntur, effectus est debitus subsecutus. Quare meritò de inobedientia potestis & negligentia reprehendi. Quia igitur in eo loco nos clementia divina constituit, ut suam cuilibet debeamus justitiam conservare; fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus universis Poloniæ Ducibus ex parte nostra curetis districtiùs inhibere, ne præfatum Ducem in persona vel rebus offendere præsumant quomodolibet, vel turbare, aut ei super his quæ in præsentiarum rationabiliter possidet, aut in futurum justis modis poterit, Deo propitio, adipisci, molestiam inferre audeant indebitè, vel gravamen. Quòd si commotionibus vestris acquiescere fortè noluerint, vos eos ad hoc per excommunicationis sententiam auctoritate nostra sine appellationis obstaculo compellatis. Nos enim senten-

Epist. 43.
Vt impugnatores B. Ducis Poloniæ, nisi ab ipsius molestatione destiterint, ecclesiasticam centura percussant.

Epist. 44.
Vt Episcopi Poloniæ, nisi ab ipsius molestatione destiterint, ecclesiasticam centura percussant.